

Minister van ICT

Nu er onderhandeld wordt over een regeerakkoord, wordt er door allerlei mensen en organisaties een poging gedaan om daar wat invloed op uit te oefenen. Binnen de ICT-wereld duikt dan ook weer de vraag naar een minister van ICT op. Ik denk dat het daar hoog tijd voor is.

Een veel gehoord argument tegen een minister van ICT is dat deze post te veel aandachtsgebieden deelt met andere ministeries. Oppervlakkig gezien klopt dat ook wel, maar wanneer we iets verder kijken dan zien we dat dit geen geldige reden is. Ten eerste overlappen veel ministeries. Dat is goed. Wanneer een minister op het terrein van een collega komt, worden beiden gedwongen met heel goede argumenten te komen en zal de kwaliteit van de beslissing hoger zijn. Ten tweede komt de kennis van de ministers, waaronder de huidige ICT-verantwoordelijkheden vallen, op zijn minst gebrekkig over. Door een minister van ICT aan te stellen geeft de regering aan dat ICT serieus genomen wordt en zal dat hopelijk leiden tot een toename van ICT-kennis onder de ministers. Het zou dan zelfs mogelijk zijn dat de minister van ICT na verloop van tijd overbodig is.

Ten derde wordt er binnen de ICT-wereld een trend zichtbaar die door de regering, met kennis van zaken, moet worden gevolgd. Kort geleden werd door Reuters gemeld dat Microsoft, Google, Yahoo en Vodafone besprekingen voeren met mensenrechtenorganisaties en groepen voor persvrijheid om tot een gedragscode te komen ter bescherming van vrije meningsuiting en de

privacy van internetgebruikers. Dit is niet zomaar een gedragscode, de genoemde ICT-bedrijven zijn heel goed in staat om hun producten ook zo aan te passen dat deze code wordt afgedwongen. Het risico dat de Nederlandse wetgeving weer eens hopeloos gaat achterlopen bij de technische realiteit is in de ICT-wereld enorm.

Het is niet zo dat ik bij voorbaat tegen de gedragscode ben. Andere regeringen, zoals die van China, voeren een beleid op het gebied van persvrijheid en vrijheid van meningsuiting, waar maar weinig westerse mensen zich in zullen kunnen vinden. Dat software en online diensten dergelijke regeringen niet helpen in het uitvoeren van het beleid kan ik alleen maar toejuichen. De vraag is echter of het de ICT-bedrijven moeten zijn die het initiatief nemen. Als dat gebeurt zal de Nederlandse regering alleen maar reactief kunnen zijn. Een ministerie van ICT zou bij het opstellen van dergelijke gedragscodes, vanaf het begin, een volwaardige gesprekspartner kunnen zijn of zelfs, en dat heeft mijn voorkeur, voorop kunnen lopen.

Het ministerie van ICT zou zich niet bezig moeten houden met zaken als vrijheid van meningsui-

ting en persvrijheid. Het ministerie zou een expertrol moeten vervullen op het gebied van ICT. De belangrijkste bezigheden zouden moeten zijn. kennis van de technische mogelijkheden en onmogelijkheden, een goede inschatting kunnen maken van de haalbaarheid van de tientallen, honderden ICT-projecten die onder de verantwoordelijkheid van de regering worden gestart en het afschudden van het ICT-dummy imago. Ik schat in dat ongeveer de helft van de lezers tijdens het lezen van deze column al aan de voormalige minister-president Kok heeft gedacht. Hij wees, jaren geleden, met de muis naar het beeldscherm als was het een afstandsbediening. In mijn ogen is Kok echter zijn tijd ver vooruit geweest; kijk maar naar de aanraakschermen, 3D-muizen en de besturing van de Nintendo Wii spelcomputer. Als Jan Peter, André en Wouter nog een minister zoeken, houd ik me aanbevolen.

Erno de Weerd - Info Support. Over deze column kan verder gediscussieerd worden op <http://blogs.infosupport.com/ernow>